

ÝPÝN UCUNA DOĐRU!

Gönderen : leyla marankoz - 22/07/2008 23:58

<http://img73.imageshack.us/img73/3844/panderjovenviajera1fc3tnt6.jpg>

ÝPÝN UCUNA DOĐRU!

çok sevdiđi elbiselerini katladý önce. vakit ikindiye geçiyordu. kaliteli bir terk edip saati deđildi elbet,fakat gitmenin vakti valizin fermuarý açýlýrken tayin edilmiř olur.. öyle yaptý. Karpuz kollarý olan diz altý beyaz keten elbisesini almadý bir tek.."ne ka da büyükmüř valizim" diye geçirdi içinden,"sýđmayan hiç bir ebyam yok.." "ya da ben öyle az aidim ki bu eve,bütün varlýđým bir sýđacak kadar küçük.."gülümsedi ve devam etti.

hiç bir not yazmadý,kalemle kađýdý daha önceden terk etmiřti çünkü...bir buçuk yıl evveldi,"ne anlýyorsun durduđun ka yazýp çiziyorsun " demiřti bir ses. o ses en yakýnýndan geliyordu evet.hiç zor olmadý,en yakýnýnýn en uzak olmasý o andan sonra..böyle bařladý buz tutmalar içinde..

bir gün kapađýnda Van Gogh'un yýldýzly gece resmi bulunan defterinin yýrtýldýđýný gördü o uzak eller tarafýndan..çildiramadı."neye kime olduđu önemli deđil, kelam kutsaldýr,kalem de..."derdi hep.kutsalýnýn yýrtýldýđýný gördü.

valizini hazýrlarken "en üste koy piirlerimi" diyen þaire sitem etti,"piir mi kaldý ki,þaire mi kaldý."oysa yazýyordu,ruhu gibi,kýyameti gibi,hesabýyla azabýyla yazýyordu ve kelimelerine taarruz edileceđini hiç düřünmemiřti önceden..çizgilerine...tezh tablolarýný saldýryđan kurtaran þey,uhrvi hat yazýlarý olmuřtu.Allah, Muhammed, edep ya hu, elhamdülillah....

"senelerini harcýyorsun þunlara ve tek kurup almýyorsun, satmýyorsun!"diyen cümleler felaketi olmuřtu ruhunun.. yetmemiřti,"ciđeri beř kurup etmeyen yazýlar ve tablolarla geçiriyorsun ömrünü" demiřti bir keresinde de..."evet benim ve eserle ciđeri beř kurup etmiyor.beř kurup terk etmiyorum onlarý!" diye cevaplamýřtı o sesi.bu onun ömründe yaptýđý en cesurca savunmaydý.ama ipin ucunu býraktý.

valizini hazýrlamasýna yardým edecek kimse yoktu ve üstelik "kollarýndan çekiyorlardı saatin.."vakit de ikindiye terk ediyordu.kapý kolunu çevirdi son olmasýný umarak.beyaz keten elbisesine takýldý gözü,yatađýn üstünde duruyordu.eve baktý,e deđil. "bir çatıysa aranýlan,Allah'ýn arzý geniřtir." deyip merdivenleri indi.

"nereye gitmeli?" dedi.tren istasyonlarý cazibeli durur hep,bir yeri terk edecekseniz. istasyon yakýndý.

siyah kadife pardösüsünü sürüyerek gitti istasyona. gözlerine sürme çekmisti,ruhu hala yeřildi. valizi gittikçe ađýrlařıyordu fark etti,ađýrlařan valize inat o güçleniyor ve daha bir sýký tutuyordu kulpunu valizin...

"nereye gitmeli?" dedi tekrar.deniz görmeyen bir þehri ve içindeki denizi göremeyen bir erkeđi terk etmek hiç zor olmadý.

müzehhibeydi, altýný severdi. Ýstanbul'du,taþı toprađý altýndý. "Ýstanbul gibi iki yakam bir araya gelmese de,Ýstanbul'a gideceđim." dedi.atlayıp trene,dađlarý saya saya ilerledi. . .

LEYLA MARANKOZ

=====